

Man har — navnlig gælder det den højtærede Konseilspræsident — været noget pinlig berørt over, at jeg har nævnt den Person, som man antog skulde beklæde det vedkommende Embede, og som har været nævnt i Pressen. Stillingen er den, at dette Navn er nævnt ikke alene hos Regeringens Modstandere, men ogsaa i Regeringens Organer, og naar det er Tilfældet, og naar det forekommer mig, at netop Personen ved denne Sag spiller en saa stor Rolle, synes jeg, der ikke var nogen Urimelighed i at nævne ham og se Forslaget i Belysning af, hvem det er, man paatænker at sende til Grønland. Da det fremgaar af en Meddelelse i Regeringsbladet „Riget“, at Pladsen i og for sig er besat med den tidligere Minister Sigurd Berg, tillader jeg mig at spørge den af de højtærede Ministre, der mener at kunne svare derpaa, om det er rigtigt, at man tilsigter at besætte Pladsen med denne forhenværende Minister, eller om der intet er afgjort i saa Henseende. Naar et Regeringsblad fremsætter en saadan Meddelelse, maa det formodentlig være berettiget at omtale det ved dette Forslags Behandling. Stillingen til Forslaget heri Rigsdagen kan selvfølgelig i høj Grad blive berørt af, hvorvidt Regeringen godkender den Meddelelse, det paagældende Regeringsblad har fremsat, eller vil være i Stand til at afkræfte dens Rigtighed.

Jeg skal selvfølgelig ikke have noget imod at medvirke til Sagens Løsning paa den Maade, som navnlig det ærede Medlem for Frederiksberg 1ste Valgkreds har omtalt. Da jeg antager, at Sagen skal underkastes en Udvalgsbehandling, og for saa vidt det her maatte blive muligt at hidføre væsentlige Forandringer i det forelagte Lovforslag, er det ikke udelukket, at ogsaa mit Parti til sin Tid vil kunne give Forslaget sin Stemme, men som det foreligger i dette Øjeblik, kan jeg fremdeles ikke, heller ikke efter det, der er fremkommet fra den højtærede Regerings Side, se, at det vil være forsvarligt at gennemføre det.

P. Munch: Den højtærede Konseilspræsident og den højtærede Indenrigsminister have knyttet nogle Bemærkninger til mine Udtalelser. Den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser kan jeg ikke have nogen Grund til i nogen Henseende at klage over. Saa vidt jeg forstod, modsagde han ikke paa noget Punkt af større Betydning de Betragtninger, jeg havde gjort gældende. Han sluttede sig vel hel-

ler ikke direkte til de forskellige Krav, jeg havde stillet, men han modsatte sig i alt Fald intet deraf. Og de almindelige Betragtninger faldt ret nøje sammen med, hvad jeg før omtalte. For den højtærede Indenrigsministers Vedkommende var Forholdet en Smule anderledes. Den højtærede Indenrigsminister gjorde for det første en Bemærkning om, at jeg havde forsvaret den Del, jeg havde haft i Styrelsen af Grønland forrige Aar, overfor Angreb. Der havde ikke været nogen Grund til det, udtalte den højtærede Minister: disse Angreb vare ikke fremsatte her i Salen, og han sluttede sig ikke til dem. Denne Udtalelse takker jeg naturligvis den højtærede Indenrigsminister for. Det er mig klart, at han ikke kunde slutte sig til saadanne Angreb, idet de Anordninger, som det drejer sig om, ere oprettede uforandrede ogsaa i den Tid, han har haft Styrelsen af disse Sager. Saa gjorde den højtærede Minister imidlertid den Bemærkning, at jeg maaske havde en Følelse af, at jeg trængte til et Forsvar, og deri laa ligesom en lille Antydning af, at selv om han ikke vilde angribe, kunde han nok have Lyst til at antyde, at der dog kunde været et og andet, som han, hvis han vilde gaa løs paa det, kunde tage fat paa. Jeg maa nu sige, at mine Udtalelser skyldes ikke dette, at jeg har Indtryk af, at der er noget, der trænger til Forsvar, men de skyldtes den bestemte Kendsgerning, at der under Diskussionen om dette Spørgsmaal i Pressen, naturligvis i Regeringspressen, og desuden i Diskussionen i det Selskab, som beskæftiger sig med dette Spørgsmaal, er rettet Angreb paa Anordningen. Derfor syntes det mig naturligt at benytte denne Lejlighed til at sige nogle Ord derom. Det glæder mig af de to højtærede Ministres Udtalelser at have faaet det Indtryk, at de dele min Opfattelse af disse Spørgsmaal.

Dernæst var der det mere personlige i den Sag, der i Øjeblikket ligger for, hvorom den højtærede Indenrigsminister gjorde nogle Bemærkninger. Han og den højtærede Konseilspræsident tog nu dette lidt forskelligt, for den højtærede Konseilspræsident takkede mig endog smukt og pænt, fordi jeg ikke havde draget det personlige Moment ind i Forhandlingen, hvorimod den højtærede Indenrigsminister sagde, at han var forbavset over den Maade, hvorpaa jeg havde taget det personlige Spørgsmaal. Jeg er naturligvis bedst tilfreds med den Maade, hvorpaa den højtærede Konseilspræsident svarede.